

[Arnth Jensen.]

bære dem? Jeg begriber det ikke. Kan man da ikke se, at det er en uret, som det er nødvendigt at få rettet?

Dernæst siger den højtærede minister: Hvorfor har venstre ikke selv løst spørgsmålet? Ja, den højtærede minister ved jo meget godt, at venstre lige siden 1928 — tror jeg det var — har rejst det spørgsmål og gang på gang har kæmpet for at få det løst. Den højtærede minister ved meget vel, at de, der har været de allerivrigste modstandere af det, og hvem det er lykkedes at holde det nede, har været socialdemokratiet. Netop i 1928, da man var ved at få spørgsmålet løst, var det socialdemokraterne, der gik imod, så det ikke blev til noget. Socialdemokraterne tog det heller ikke selv op, men venstre har gang på gang i 30'erne stillet forslag om det. Så siger ministeren, hvorfor tog man ikke fat på det, da man havde regeringen? Ja, det kan jeg ikke svare på, men jeg ved i hvert fald, at man, da man havde regeringen, gennem et meget stort tilskud gennem udligningsfonden lettede amtsbeskatningen.

I dag ved den højtærede minister, at ejendomsskyldpromillen, grundskyldpromillen er steget meget ude i amterne. Den højtærede minister har ikke med et eneste ord i dag sagt: det vil vi prøve at udligne stærkere gennem udligningsfonden. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvad vil man egentlig? Når man f. eks. ser, at udskrivningen i Holbæk amt stiger med 30 pct., vil man så sidde ganske roligt og sige, ja, det må de bære? Jeg forstår det ikke. Jeg synes ikke, den højtærede minister skulle have afvist forslaget så kategorisk, som han gjorde det.

Det ærede medlem hr. Hauberg og også andre har været inde på, at en lettelse af ejendomsskatterne i virkeligheden er en foræring til den mand, som ejer ejendommen. Det vil med andre ord sige, at disse ejendomsskatter er en prioritet, som det er ganske urimeligt at nedsætte. Det er meningen med det. Man kan måske sige, at man derigennem giver manden en gave, men så er det ligeså urimeligt, at man sætter skatten op, for så fratager man manden noget, han har erhvervet sig ved køb af den pågældende ejendom, så tager man fra den unge mand, der begynder, og lægger en ny prioritet på hans ejendom. Det tænker man ikke på. Man kan måske sige, at manden, som har ejendommen, betaler skat, som man sætter op eller ned under hensyn til de forhold, hvorunder

ejendomsbesidderen lever, det vil jeg kunne forstå. Men man kan ikke, når der er tale om forhøjelse, kalde det en skat, og når der er tale om en nedsættelse, kalde det en prioritet, som man ikke kan nedsætte, uden at man giver manden en gave.

Det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen var bange for, at forslagene ville komme til at ramme de laveste indtægter; jeg tror, det ærede medlem regnede med aldersrentemodtagere og invaliderentemodtagere. Hvorfor tog det ærede medlem ikke de små, faste ejendomsbesiddere på landet med? Tænker det ærede medlem da slet ikke på dem? Tænker det ærede medlem ikke på at lette den husmand, som har 4—5—6 tdr. land? Hvorfor i alverden skal han rammes på bekostning af de andre?

Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) kom ind på sine sædvanlige betragtninger, dem har vi hørt nogle gange. Det, der var kvintessensen, var i virkeligheden, at venstre har berøvet, havde jeg nær sagt, samfundet nogle værdier, da man i 1903 indførte den nuværende beskatningsmåde. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, det er der ikke tid til. Det ærede medlem udtalte håbet om, at vi måtte blive klogere med tiden. Jeg vil udtale det samme håb for det ærede medlems vedkommende. Det ærede medlem har så mange gode menneskelige sider, som jeg sætter megen pris på, blot disse betragtninger ikke sad så fast, som de gør. Det ærede medlem ved meget godt, at når man i 1903 gik over til en ændring af det gamle skattegrundlag, var der to årsager dertil. Den ene var, at man havde den gamle forældede matrikel, og den anden var, at forskydningen i befolkningens erhvervsforhold var blevet så stærk, at samfundet var omdannet fra en overvejende landbrugsstat til en i høj grad blandet landbrugs- og industristat. Det var i virkeligheden grunden til den bymæssige bebyggelse, der var kommet og som stadigvæk er voksende, og det er også grunden til disse lovforslags fremsættelse. Alt det går det ærede medlem udenom. Han tænker slet ikke på, at der er sket en udvikling i og omformning af samfundsforholdene.

Jeg tror dermed at have nævnt det vigtigste. Det ærede medlem hr. Victor Larsen svarede på en del af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Hauberg var kommet med, og det skal jeg ikke gentage, for vi er enige om begrundelsen. Det ærede medlem hr. Hauberg sætter indtægterne i forhold til byrderne, nu skulle der være bedre råd til at betale, en gårdmand havde tjent forholdsvis mere end en husmand. Lad os